

РЕШЕНИЕ

№ 3860

гр. София, 07.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 08.05.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1014** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на П. Н. Н. срещу Решение № 11-00-420/10.01.2019г. с което е отказан достъп до обществена информация по Заявление № 11-00-420/18.12.2018г.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на административния акт - постановен при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, неправилно приложение на закона и в несъответствие с неговата цел. По същество се твърди, че Министърът на отбраната, в изявление в телевизионен ефир на 09.12.2018г. е заявил, че Министерството на отбраната /МО/ е сключвало договори в процедури по пряко договаряне и че бюджетните средства, разходвани за храна на военнослужещите са в размер на 30 980 555 лева, а в оспореното решение било изложено, че не били сключвани такива договори. Несъстоятелен бил и следващия мотив в оспореното решение, че такъв списък с доставчици за МО следвало да бъде съставен за целите на производството по ЗДОИ, което било недопустимо по чл. 41а, ал. 2 от ЗДОИ. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорвания отказ и да задължи ответника да предостави исканата обществена информация.

В съдебно заседание жалбоподателят П. Н. Н. се представлява от адв. К., който поддържа жалбата на заявените основания и претендира разноси по делото.

Ответникът – Заместник Министър на отбраната, чрез процесуален представител юрк.

Я., в съдебно заседание аргументира неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е образувано по подадено от П. Н. Н., в качеството му на представител на [фирма] Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г. при Министерството на отбраната с което е искана информация както следва:

Списък на всички заявки (по сключени писмени и неформални договори), направени от Министерство на отбраната и/или всички военни формирования, хотели и всички бази на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“, с предмет: доставка на хранителни продукти и напитки за периода 01.08.2015г. – 31.10.2018г., с включен доставчик, дата на заявката, дата на доставката, стойност на доставените продукти.

По повод така подаденото заявление с писмо № № 11-00-420/02.01.2019г. на зам. министъра на отбраната, заявителят е бил информиран, че срокът за отговор ще бъде удължен, т.к. информацията е в голямо количество, съхранява се в различни структури и е необходимо допълнително време за нейната подготовка и обобщаване на данните.

С Решение № 11-00-420/10.01.2019г. е отказано предоставяне на достъп до обществена информация.

По делото е представена административната преписка, ведно с вътрешната кореспонденция при ответника във връзка със Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г.

Предвид така установеното от фактическа страна и събраните по делото доказателства съдът намира следното от правна страна.

Съдът намира, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане по същество, като подадена от надлежна страна и в срок, предвид датата 11.01.2019г. на която е връчено съобщението за издаденото решение чрез Български пощи (л. 23) и датата на депозиране на жалбата 25.01.2019г. чрез МО до АССГ.

Разгледана по същество жалбата е основателна при съобразяване на следното:

Решението е издадено от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. По делото на л. 13 е приложена Заповед № ОХ-444/10.05.2017г. на Министъра на отбраната, с чиято т. 5 са възложени правомощията на зам. министъра на отбраната А. З. да подписва решения за предоставяне или отказ за предоставяне на достъп до обществена информация.

Решението обаче е издадено при допуснати съществени процесуални нарушения, следствие на което е нарушен материалния закон.

В случая обаче от оспореното решение не може да се разбере действителната воля на задължения субект по чл. 3 от ЗДОИ. От една страна се сочи, че за периода 01.08.2015г. – 31.10.2018г. са сключвани множество договори за доставка на хранителни продукти за осигуряване и функциониране на разкритите в структурите на МО столове за хранене. Последното обаче по неизвестни за съда причини се обвързва с Закона за обществените поръчки и се прави извод, че не може да бъде предоставена

търсената със Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г. информация. Последствие в оспореното решение се сочи, че търсената информация следва да бъде тепърва съставяна, предвид липсата на задължение на субектите по чл. 3 от ЗДОИ да извършват специални дейности с цел създаване на справки. Допълнително е посочено, че МО несъздава и несъхранява търсената информация, като последствие в решението е посочено, че не следва да се предоставя информацията за повторно използване по арт. от чл. 41а, ал. 2 от ЗДОИ. Прието е, че исканият списък от заявки в посочената форма не може да бъде изпълнен, т.к. ЗДОИ не е дал възможност на заинтересованите лица да налагат на административния орган обработването, създаването и съхраняването на информация, която не се изисква от закона. Според административния орган искането се свеждало до създаване на документ, а именно списък със заявки, направени за период от 39 месеца от различни военни формирования и структури. Изготвянето на такъв документ попада в пряко в служебните задължения на длъжностните лица от ведомството и изисква ангажирането на допълнителен човешки, времеви и финансов ресурс за събиране и обработка на информацията. По същество е прието, че се касае за обобщена справка, изготвянето на която изисква полагане на непропорционално много усилия, излизачи извън обичайната на министерството и въоръжените сили дейност.

На първо място съдът счита, че органът не е определил каква е търсената информация. В случай, че не му е било ясно каква информация се търси, то по реда на чл. 29 от ЗДОИ е следвало да иска уточнение от заявителя, което не е направено.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в Закона за достъп до обществена информация. Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти- чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ.

Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и ал. 2 от закона, като между тези субекти е и настоящия ответник. За субектите по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано задължението да предоставят информация,

която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична.

Следователно, на първо място следва да бъде установено търсената със Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г. информация създава ли се и/или се съхранява в МО или неговите структури. Абсолютно неотнормимо в случая административният орган е съотнесъл търсената информация към Закона за обществените поръчки. В случая заявителят не е търсил договори, сключени след осъществяване на процедури по ЗОП, а общо „писмени и неформални договори“. От данните по делото се установява, че с писмо рег. № 11-00-420/27.12.2018г. Началникът на отбраната е изискал от командващите на СКС, СВ, ВВС, ВМС и Бригада „Специални сили“ информация във връзка със Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г. По повод писмото в щаба на отбраната са постъпили писма с рег. № 120-9254/27.12.2018г., № 3-СВ9417/28.12.2018г. и № 8502/27.12.2018г. (л. 62-68), от които е видно, че СКС, СВ, ВМС и Бригада „Специални сили“ за периода от 01.08.2015г. до 31.10.2018г. не са сключвани договори за доставка на хранителни продукти за осигуряване на военнослужещите с храна. Следователно, при така установените данни ответникът е следвало да изложи, че търсената по Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г. не се създава или съхранява в задължения субект, респ. не разполага с търсената информация.

От данните по делото се установява още, че във връзка с писмо рег. № 11-00-420/27.12.2018г. от ВВС и ИА „ВКВПО“ (л. 68 – 271) е получена информация, че са сключвани договори и са осъществени доставки. Във връзка с последното задължението по ЗДОИ административен орган е следвало да определено какъв е характера на търсената със по критериите на чл. 9 – 13 от ЗДОИ, да съобрази дали са основания за отказ за предоставяне на достъп до същата по см. на чл. 37 от ЗДОИ. Следва още, доколкото търсената информация касае трети лица да изпълни процедурата по чл. 31 от ЗДОИ, като в случай на отказ по см. на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, то да изложи съображения за наличие или липса на „преобладаващ обществен интерес“ по чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ.

Не на последно място съдът счита, че следва да обърне внимание на задължението субект, че със Заявление вх. № 11-00-420/18.12.2018г. се търси информация за „заявки по сключени писмени и неформални договори“. Доколкото се касае за договори, следва да бъде съобразена и разпоредбата на чл. 17 от ЗДОИ и да се прецени дали е „търговска тайна“. Легално определение за „търговска тайна“ е дадено в § 1, т. 9 от ДР на Закона за защита на конкуренцията и преповторено в § 1, т. 5 изр. 1 от ДР ЗДОИ "Производствена или търговска тайна" са факти, информация, решения и данни, свързани със стопанска дейност, чието запазване в тайна е в интерес на правоимащите, за което те са взели необходимите мерки. Наличието на „търговска тайна“, като пречка за предоставяне на информацията, може да бъде преодоляно с наличието на „надделяващ обществен интерес“ по см. на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, респ. условията по § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, като в случай на отказ за предоставяне на информацията задължените субекти по чл. 3, са длъжни да посочат обстоятелствата, които водят до нелоялна конкуренция между търговците.

Налага се извода, че зам. министърът на отбраната е издал незаконосъобразен акт, при липса на форма, допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви. Делото следва да бъде върнато като преписка на зам. министърът на отбраната със задължителни указания за спазване на закона, подробно определени в настоящето

изложение.

Административен съд София град в настоящият състав намира, че следва да бъде определен срока за произнасяне по чл. 174 от АПК, като с оглед обема на търсената информация и периода от време от 01.08.2015г. до 31.10.2018г. за който се отнася, съдът намира, че е уместно срокът да бъде шест месечен от влизане в сила настоящето решение.

При този изход на делото и с оглед своевременно заявената претенцията за разноси в размер на платена държавна такса съдът намира, че същата следва да бъде уважена в размер на 510 лева, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение не следва да бъде уважено, т.к. съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 500 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на П. Н. Н. Решение № 11-00-420/10.01.2019г. с което е отказан достъп до обществена информация по Заявление № 11-00-420/18.12.2018г. като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото като преписка на Министерството на отбраната за ново произнасяне съобразно задължителните мотиви на съдебното решение.

ОПРЕДЕЛЯ срок за произнасяне три месеца от съобщаване на настоящето съдебно решение.

Решението е окончателно

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: